

[Mølgaard]

»Vil ministeren overveje en ændring af licitationsloven, så licitationer ved større arbejder stykkes op i underentrepriser af et så begrænset omfang, at mindre virksomheder får rimelig konkurrencemulighed – til gavn for beskæftigelse og samfundsøkonomi?«

Begrundelse

Ved store licitationsentrepriser har mindre virksomheder ofte tabt på forhånd, fordi de ikke ser sig i stand til at påtage sig det samlede arbejde – eller bygherren bedømmer dem som værende ude af stand dertil. Lavere pristilbud tilsidesættes derved ofte til skade for samfundsøkonomi og beskæftigelse i »erhvervslivets småskov«. At hovedentreprenører kan afgive licitationstilbud og efterfølgende betjene sig af underentreprenører, bøder ganske vist noget herpå – men her er de strenge licitationsbestemmelser, der sikrer fair konkurrence mellem tilbudsgivende, jo ude af kraft.

Det forekommer i hvert fald spørgeren påkrævet, at man inden for den offentlige sektor søger det i spørgsmålet skitserede delentrepriseprincip ved licitationer knæsat – men ministerens kommentar hertil efterspørges.

Besvarelse (3/11 81):

Industriministeren (Erling Jensen):

I hvilket omfang udbydere af arbejder og leverancer inden for bygge- og anlægsvirksomhed ønsker at opdele arbejdet i større eller mindre arbejder eller leverancer, reguleres ikke af licitationsloven.

Regeringen er opmærksom på den problemstilling, som spørgsmålet vedrører både set fra udbydernes side og fra de bydendes. En opdeling af licitationer i mindre stykker vil rumme fordele for de mindre virksomheder i budsituationen, men vil samtidig belaste udbyderen med omkostninger til større administration og styring.

I mange tilfælde har danske virksomheder gennem etablering af joint ventures sikret en større konkurrencedygtighed ved indenlandske såvel som udenlandske licitationer.

Jeg stiller mig tvivlende over for det hensigtsmæssige i at indføre nye lovregler, der griber ind i udbydernes og de bydendes mu-

ligheder for at træffe valg i sådanne spørgsmål.

Spm. nr. 150

Til *udenrigsministeren (30/10 81)* af:

Hanne Engberg (SF):

»Med hvilken hjemmel kan Det europæiske Råd vedtage retsakter?«

Begrundelse

I besvarelsen af spørgsmål nr. 55 af 15. september 1981 fra folketingets markedsudvalg oplyses det, at der på Det europæiske Råds møder er formel mulighed for, at der kan vedtages retsakter.

Det skal bemærkes, at Romtraktaten i givet fald ikke kan give hjemmel, idet Det europæiske Råd ikke er en institution i Romtraktaten.

Besvarelse (4/11 81):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

I § 3 i *communiquéet* fra konferencen af regeringschefer, som blev afholdt i Paris den 9.–10. december 1974, siges, at »regeringscheferne har vedtaget, at de sammen med udenrigsministrene tre gange om året samt hver gang, det bliver nødvendigt, vil mødes i Fællesskabets råd og inden for rammerne af det politiske samarbejde«.

Det fremgår heraf, at Det europæiske Råd kan mødes som Fællesskabets råd og i denne egenskab vedtage retsakter. I givet fald vil såvel forberedelse af sådanne beslutninger som den egentlige beslutning følge de i traktaten foreskrevne regler.

Spm. nr. 153

Til *ministeren for offentlige arbejder (30/10 81)* af:

Henning Andersen (KF):

»Kan ministeren oplyse, på hvilket stade projektet om en Storebæltsbro befinder sig, og om ministeren vil fremskynde projektet af hensyn til beskæftigelsen?«

Begrundelse

Planerne om bygningen af en Storebæltsbro bør omgående videreføres – ikke mindst